

ת"פ 48512/04/15 - מדינת ישראל נגד ליאור מנחם קלנר ליבל

בית משפט השלום בירושלים

07 מרץ 2018

ת"פ 48512-04-15 מדינת ישראל נ' קלנר ליבל

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין:

מדינת ישראל

ע"י ענף תביעות משטרת ישראל

המאשימה

נגד

ליאור מנחם קלנר ליבל

ע"י ב"כ עו"ד רלי אבישר רוזה

הנאשם

גזר דין

1. כתב האישום:

הנאשם תושב ירושלים, יליד שנת 1988, הורשע ע"פ הודאתו בעבירה של גידול סמים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון שהוצג בפני בדיון מיום 13.9.2017, לפיו תוקן כתב האישום והנאשם נשלח לשירות המבחן להכנת תסקיר. ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

מכתב האישום עולה, כי ביום 24.1.2015 גידל הנאשם 12 שתילים של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 2234.93 גרם, ללא היתר מאת המנהל או מטעמו. לצורך גידול הסם הוציא הנאשם מהאינטרנט הוראות לגבי אופן גידול הסם, בנה מעבדה שכללה אוהל, מאווררים, מנורה גדולה, כבלי חשמל, מחשב נייד, שעון שבת, תחתיות לעציצים, מנועים חשמליים המחוברים לצינורות איוורור, אריזות עם חומרים כימיים ומד חום דיגיטלי. בנוסף, החזיק הנאשם בחדרו, בתוך ארון הבגדים שלו, בשתי שקיות אשר הכילו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 5.51 גרם נטו.

2. תסקיר שירות המבחן:

מעיון בתסקיר שהוגש ביום 14.1.2018, עולה, כי הנאשם, בן 29, נולד וגדל בירושלים, כבן ראשון מתוך שני ילדים. הוריו התגרשו כאשר היה בן 8 ומאז החלה בהדרגה התרחקות של הנאשם מאביו עד לנתק הסופי שהתרחש לפני כשבע שנים. הנאשם תיאר הליך גירושין יצרי וסוער בין הוריו, כאשר בתום התהליך עזב האב את הבית. קצינת המבחן ציינה, כי התרשמה שהנאשם נחשף לפרטי הסכסוך באופן שלא היה מותאם לגילו באותה העת. הנאשם ציין, כי הוא מצוי בקשר טוב עם אמו שמשמשת בעבורו דמות משמעותית בחייו. כמו כן הוא מצוי בקשר טוב עם אחותו.

עוד ציינה קצינת המבחן, כי הנאשם השלים 12 שנות לימוד ולאחריהם התגייס לצה"ל שם סיים שירות מלא כלוחם בסיירת חרוב. מתעודת השחרור שהציג הנאשם בפני שירות המבחן עולה, כי התנהגותו בשירותו הצבאי דורגה

כ"ראויה לציון". הנאשם תיאר שירות משמעותי שבמהלכו נטל חלק באירועים משמעותיים ומורכבים שחלקם משפיעים עליו עד היום. בין היתר הוא ציין שחוזה במהלך שירותו אבדן של מפקד הפלוגה שלו, אירוע שהותיר בו, לדבריו, משקעים רבים איתם הוא מתמודד עד היום.

במישור התעסוקתי, קצינת המבחן ציינה, כי הנאשם עבד לאחר שירותו הצבאי במקומות עבודה שונים. הנאשם הציג בפני שירות המבחן מכתבי המלצה שמעידים עליו כעובד מסור ואחראי, נעים הליכות ועוזר לכל החפץ בכך.

הנאשם סיפר שכאשר היה צעיר יותר וכן בעת ביצוע העבירה, נהג ליטול סיכונים מתוך קלות ראש וחוסר שיקול דעת. הוא תיאר בחירות פזיזות וחסרות אחריות שלדבריו היום הוא כבר למד להימנע מהן. כיום מתגורר הנאשם בראשון לציון עם בת זוגו, הוא עובד במשרה מלאה כמנהל מתחם "כלבו לכלב". הנאשם ציין, כי הוא נרשם ללימודי תואר ראשון בביטכנולוגיה במכללת תל חי. לדבריו אם יתאפשר לו כלכלית הוא מתכנן להתחיל ללמוד כבר בשנה הקרובה.

בנושא העבר הפלילי והעבירה הנוכחית, קצינת המבחן ציינה, כי לנאשם אין עבר פלילי קודם. ביחס לעבירה הנוכחית, הנאשם קיבל על עצמו אחריות לביצוע העבירה וטען כי השימוש בגראס נועד לסייע לו להתמודד עם קשיי השינה מהם סבל. הנאשם העריך שקשיים אלו מקורם בחוויות שחוזה בעת שירותו הצבאי. לדבריו, הוא גידל את הסם אך ורק לצרכיו העצמיים ומתוך מטרה להימנע מחיכוך עם גורמים עברייניים. קצינת המבחן מציינת, כי הנאשם מסר מספר בדיקות שתן בשירות המבחן שנבדקו ונמצאו נקיות משרידי סם. לדבריו, מאז מעצרו הוא השתמש בסמים פעמים ספורות בלבד ובשנתיים האחרונות הוא אינו משתמש כלל בכל סם שהוא. קצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם לא עמד בזמנו על חומרת מעשיו וניכר כי ההליך הפלילי המתנהל כנגדו מהווה בעבורו גורם מרתיע ומציב גבולות. הנאשם ציין עוד, כי כיום הוא מתמודד עם קשיי השינה באמצעות תרופה טבעית המעניקה אפקט של הרגעה.

לסיכום ציינה קצינת המבחן, כי התרשמה שהנאשם אינו בעל קווים עברייניים. הוא מנהל אורח חיים יציב ומתפקד מבחינה תעסוקתית והינו בעל יעדים ומטרות, חושב על עתידו המקצועי והמשפחתי. לדבריה, ניכר שההליך הפלילי מציב עבורו גבולות ברורים והוא יימנע בעתיד מביצוע עבירות דומות. עוד ציינה, כי המליצה לנאשם ללכת לטיפול פסיכולוגי שיעזור לו להתמודד עם הקשיים אותם תיאר. הנאשם הביע נכונות לטיפול שכזה אך הוא ציין כי הוא מעדיף לבצע אותו באופן פרטני ולא תחת צו מבחן. עוד ציינה קצינת המבחן, כי התרשמה ששאלת ההרשעה הינה קריטית עבור הנאשם שנראה שהוא עדיין בוחן את דרכו המקצועית והרשעה עלולה לפגום בעתידו.

לאור כל האמור, המליצה קצינת המבחן על ביטול הרשעת הנאשם על מנת שלא לפגוע באפשרויותיו בתחום התעסוקתי בעתיד. כמו כן המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשם 250 שעות לתועלת הציבור.

3. חוות דעת הממונה:

בחוות הדעת של הממונה מיום 1.2.18, קובע הממונה כי הנאשם נמצא כשיר לעבודות שרות ללא כל מגבלה וזאת בכפוף לעריכת בדיקות שתן במהלך התקופה.

4. טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה ציינה, כי עובדות כתב האישום מצויות תמונה חמורה של גידול סמים. לדבריה, הנאשם רכש את הידע באינטרנט והשקיע לשם כך ממצא ומכספו על מנת לרכוש ציוד מתאים. הנאשם הפך את ביתו למעבדת סמים. מדובר בהתארגנות יסודית מכוונת מטרה שאכן השיגה את התוצאות. הנאשם גידל בביתו 12 שתילים במשקל

של למעלה מ-2 ק"ג. לדבריה, כמות שכזו משמשת על פי רוב לא רק לשימוש עצמי. ב"כ המאשימה ציינה, כי הנאשם ייצר במו ידיו נגע חברתי והפך לחוליה יצרנית במעגל הסמים. עוד הוסיפה וציינה, כי עבירת הגידול היא מהחמורות ביותר והעונש המרבי הקבוע בצידה של 20 שנות מאסר, מעיד על כך. לדבריה, יש לתת משקל גם לנזק הפוטנציאלי שהיה עלול להיגרם לו היה הסם מוצא את דרכו לרשות הרבים.

לגבי שאלת אי ההרשעה, ב"כ המאשימה טענה, כי אמנם התסקיר מלמד על אדם חיובי ששירת שירות צבאי משמעותי. אך עובדות אלו יש להם מקום בשאלת העונש הראוי והם אכן יכולים להביא להקלת מה בעונשו של הנאשם. אך שאלת ההרשעה היא שאלה נפרדת. 'הלכת כתב' קובעת כי ניתן להורות על אי הרשעה רק בהתקיים התנאים המצטברים של פגיעה חמורה וקונקרטי בנאשם וכן רק בסוגי עבירות שהאינטרס הציבורי יכול לסבול בהן אי הרשעה. במקרה שלפנינו טענה ב"כ המאשימה, הנאשם לא הצביע על נזק חמור וקונקרטי שייגרם לו מהותית ההרשעה. ולגבי סוג העבירה, לא ראוי לדבריה שיעלם מעיני הציבור מעשיו של אדם שרתם את ביתו ורכושו לגידול סמים.

לסיכום ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש בין 6 חודשי עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל, כאשר, לאור תרומתו של הנאשם לחברה והעובדה שמדובר בצעיר שמנהל אורח חיים נורמטיבי, ביקשה ב"כ המאשימה להעמיד את העונש ברף התחתון של המתחם ולגזור על הנאשם עונש של 6 חודשי עבודות שירות בנוסף לקנס משמעותי ומאסר על תנאי ארוך ומרתיע.

טיעוני ב"כ הנאשם:

בראשית דבריה, התרעמה ב"כ הנאשם, על דבריה של ב"כ המאשימה בכל הנוגע לגידול שלא לשימוש עצמי. לדבריה, כתב האישום המתוקן מצביע חד משמעית על גידול שנועד אך ורק לשימוש עצמי.

עוד טענה ב"כ הנאשם, כי ההנחיות שהתפרסמו לא מכבר ע"י ראש ענף התביעות במשטרה, באו ליצור את ההבחנה שלא עשה המחוקק, בין גידול לצריכה עצמית לבין גידול שלא לצריכה עצמית. לדבריה, ההנחיות אמורות להשפיע גם על המקרה שלפנינו והנאשם עומד בכל הקריטריונים שנקבעו בהנחיות אשר מאפשרות לוותר על העמדה לדין. מדובר בגידול של 12 שתילים בלבד ולא של מאות שתילים וכן מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי. לגבי המתחם שביקשה ב"כ המאשימה לקבוע, ב"כ הנאשם טענה כי מדובר במתחם שמתאים לעבירות גידול שלא לשימוש עצמי. בענייננו שמדובר בגידול לשימוש עצמי, המתחם יכול להתחיל גם ממאסר על תנאי ו/או של"צ בלבד ואפילו באי הרשעה.

בנושא שאלת ההרשעה, ב"כ הנאשם עמדה על כך שהנאשם הינו נעדר עבירות קודמות וכן נעדר תיקי מב"ד. הוא לקח אחריות מלאה על מעשיו והביע צער וחרטה. העבירה בוצעה לפני כשלוש שנים. הנאשם שואף ללמוד תואר בביטכנולוגיה, מקומות התעסוקה שבהם ניתן לעבוד בתחום זה הינם מקומות כמו התעשייה האווירית וטבע. מקומות אשר קרוב לוודאי לא יקבלו לשורותיהם עובדים בעלי הרשעה פלילית. עוד הוסיפה ב"כ הנאשם, כי מדובר באדם שהיה לוחם בסיירת חרוב ובמסגרת שירותו השתתף במבצעים שונים באחד מהם אף נהרג מפקדו רועי רוזנר ז"ל. גם לאחר שחרורו המשיך לשרת בשירות מילואים. הרקע לשימוש בסמים נבע מהמראות הקשים אליהם נחשף בשירותו הצבאי. לדבריה, כיום הנאשם הבין את חומרת מעשיו והוא פנה לרפואה אלטרנטיבית על מנת להתמודד עם אותם קשיים. עוד הוסיפה וציינה, כי מדובר באדם שעבד במשך השנים במקומות עבודה שונים ובכל אותם מקומות זכה להערכה רבה ממעבידיו. גם כיום הוא עובד בתפקיד אחראי ויש מספר עובדים שכפופים אליו ישירות,

הוא זוכה להערכה רבה ממנהליו.

לאור כל האמור טענה ב"כ הנאשם שניתן לוותר במקרה זה על ההרשעה כפי שהמליצה גם קצינת המבחן בתסקיר. ב"כ הנאשם אף הגישה פסיקה שתומכת לדבריה בבקשתה.

בהמשך לדיון הטיעונים לעונש שנערך בפני, אפשרתי לב"כ הנאשם להשלים את טיעוניה בכתב. במסגרת זו, חזרה ב"כ הנאשם על בקשתה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעה. היא שבה וצינה את 2 המבחנים שנקבעו בהלכת כתב על מנת להימנע מהרשעה. המבחן הראשון לדבריה הוא, שביצוע העבירה בנסיבותיה מאפשר אי הרשעה. המבחן השני, שההרשעה עלולה לפגוע בעתידו של הנאשם. לדבריה, המקרה שבפנינו עונה על 2 המבחנים. ראשית, מדובר בגידול לשימוש עצמי של סמים הנחשבים לקלים ויש שוני מהותי בפסיקה בין ההתייחסות לגידול שלא לשימוש עצמי לבין גידול שנועד לשימוש עצמי ומתוך מטרה להימנע מחיכוך באוכלוסייה עבריינית. לגבי המבחן השני, לדבריה, ההרשעה עלולה להוות מכה אנושה לעתידו של הנאשם ולמרות שאין עכשיו נזק קונקרטי, בתי המשפט היו מוכנים להכיר גם בפגיעה עתידית לצורך אי הרשעה. בעניין זה ציינה ב"כ המאשימה את פסק הדין ברע"פ 3446/10 **אלחלים נ' מדינת ישראל**. לדבריה, פסק הדין הזה מלמד שבמקרה של נאשמים צעירים שמטבע הדברים קשה להם יותר להצביע על נזק קונקרטי שייגרם מההרשעה, ניתן להסתפק בנזק עתידי שעלול להיגרם מההרשעה ועל סמך זה בלבד ניתן להימנע מהרשעה.

עוד הוסיפה ב"כ הנאשם, כי לאור העובדה שהמקרה מתאים לאי הרשעה אין כלל צורך בקביעתו של מתחם הולם אך למעלה מן הצורך היא מבקשת לקבוע שמתחם העונש הראוי יחל בעונש של מאסר על תנאי ושל"צ ולא כפי שמבקשת ב"כ המאשימה, בעבודות שירות. עוד הוסיפה, כי גם אם בית המשפט יאמץ את מתחם העונש אותו ביקשה המאשימה הרי שיש לסטות ממנו לאור סעיף 40ד לחוק העונשין שמאפשר סטייה לקולא משיקולי שיקום. לדבריה, הפסיקה קובעת כי אין חובה בהליך שיקומי של ממש אלא די בכך שקיים סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם בעתיד. בענייננו מדובר בבחור צעיר שאינו בעל דפוסים עברייניים, הוא הבין את חומרת מעשיו ומאז ביצע אותה עבירה לפני כשלוש שנים הוא לא ביצע כל עבירה נוספת. לדבריה, הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות כפי שמבקשת ב"כ המאשימה, תגרום לנזק גדול לנאשם שהינו המפרנס היחיד של עצמו ואין לו מקורות תמיכה כלכליים נוספים. בנוסף, היא תמנע מהנאשם להתחיל את לימודיו בשנה הקרובה.

לסיכום, חזרה ב"כ הנאשם על בקשתה בדיון, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו 250 שעות של שירות לתועלת הציבור.

דברי הנאשם:

בדבריו האחרונים ציין הנאשם כי מדובר בעבירה שהתרחשה לפני כ-3 שנים. לדבריו, הוא הבין את חומרת מעשיו ושתף פעולה לאורך כל הדרך. הוא ביקש מבית המשפט לסיים את ההליך ולאמץ את המלצת שירות המבחן על מנת שיוכל להמשיך בחייו.

5. מתחם העונש ההולם:

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

האירוע בגינו הורשע הנאשם שלפניי, כולל עבירות סמים, בהן מוגן הערך החברתי של הגנה על הציבור מפני פגיעתם הקשה של הסמים, על הרבדים השונים. נגע הסמים פוגע בחלקים נרחבים בחברה, הורס חייהם של רבים, אלה העושים שימוש בסם, צעירים ומבוגרים כאחד, וכן פוגע בחיי הקרובים להם, בני משפחותיהם וסביבתם הקרובה

הנחשפים להשלכות הקשות של השימוש בסמים.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך בהחמרת הענישה בעבירות סמים, יפים לעניין זה דבריו בע"פ 9482/09 **שמעון ביטון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 24/7/2011): "**אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה.**"

עם זאת, נסיבות ביצוע העבירות מלמדות, כי הפגיעה בערכים אלה, מבלי להפחית מחומרת העבירות, איננה מן החמורות. הנאשם גידל בביתו את הסמים, ועל אף התכנון המוקדם, הניכר מהכלים שהחזיק הנאשם בדירתו לצורך גידול הסמים, נראה כי כוונתו לא הייתה להפיץ את הסמים ברבים אלא אך לצורך שימוש העצמי.

מדיניות הענישה הקיימת אותה הציגו בפני ב"כ הצדדים:

עפ"ג (ת"א) 12819-11-15 **מדינת ישראל נ' גיא בן צבי**: הנאשם הורשע בגידול סם במעבדה מיוחדת שהקים לשם כך, בדירה שכורה. מדובר היה ב-9 שתילים של קנבוס במשקל של 2,050 גרם נטו. במסגרת הערעור, הוחמר עונשו של הנאשם והועמד על 10 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל**: בית המשפט העליון דחה בר"ע שהוגשה ע"י נאשם שהורשע בעבירות סמים ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. במקרה זה הנאשם גידל 9 שתילים במשקל של למעלה מ-4 ק"ג ונתפסו אצלו גם סכומי כסף משמעותיים.

ת"פ (בי"ש) 10816-02-15 **מדינת ישראל נ' אבישי אברהם**: הנאשמים הורשעו בגידול סמים, 17 שתילים במשקל כולל של 2.18 גרם נטו. בגזר הדין בוטלה ההרשעה והוטלו על הנאשמים 300 שעות לתועלת הציבור.

עפ"ג (חיפה) 28110-10-15 **מדינת ישראל נ' עידן דוד**: הנאשם הורשע בעבירה של גידול סם במשקל 3,600 גרם ב-21 שתילים. בית המשפט המחוזי אישר את גזר הדין שניתן בבית משפט השלום במסגרתו בוטלה ההרשעה והוטלו על הנאשם שעות לתועלת הציבור.

מסקירת הפסיקה הנזכרת, ניתן לראות, כי המתחם הינו רחב ונע בין אי הרשעה ושל"צ לבין עונשי מאסר בפועל לתקופות שונות. יחד עם זאת, במקרים בהם הוטלו על הנאשמים עונשי מאסר בפועל, מדובר היה בגידול סמים בהיקף גדול יותר ובאמצעים מתקדמים יותר מאשר במקרה שלפניי. בנוסף, מדובר היה בנאשמים שלכאורה גידלו את הסמים שלא לשימוש עצמי בניגוד למקרה דנן בו מדובר לכאורה בגידול לצורך שימוש עצמי.

לאור כל זאת מצאתי, כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר על תנאי ושל"צ לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

6. שאלת אי ההרשעה:

כידוע, הכלל הוא, כי מי שביצע עבירה יורשע ויישא בעונש ראוי עבורה ורק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין חומרת העבירה לנזק הצפוי מן ההרשעה, עשוי בית המשפט לנקוט בחלופה של הטלת ענישה, ללא הרשעה.

בית המשפט העליון בפסק הדין בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, קבע מהם הפרמטרים שיבחן בית המשפט בבואו לשקול האם יש מקום להימנע מהרשעת הנאשם ולהעדיף את ההיבט השיקומי. בין היתר נקבע, כי יש לבחון האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם, מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה, מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד, מידת הפגיעה של העבירה באחרים, הסבירות שהנאשם יבצע עבירות נוספות, האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של

התנהגות כרונית, או המדובר במעידה חד פעמית, יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה וכן השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.

לעניינינו, מדובר בנאשם שאיננו בעל קווים עבריינים מושרשים והוא נעדר עבר פלילי. הנסיבות בהן נעברה העבירה הן נסיבות מקלות; הנאשם, הינו בוגר שירות צבאי משמעותי במסגרתו נחשף למראות קשים ביותר ולאובדן של חברים קרובים. התרשמתי עמוקות מדבריו של הנאשם, כי מאורעות אלו היו במידה רבה הסיבה להתדרדרותו של הנאשם לשימוש בסמים ולביצוע העבירות המתוארות בכתב האישום.

עוד התרשמתי מדבריו של הנאשם בפני כי כיום הוא נמנע מכל שימוש בסם והוא מטפל בבעיותיו באמצעות שימוש בתרופה טבעית ולא באמצעות הסמים. שוכנעתי, כי מדובר במקרה בו הנאשם הינו אדם נורמטיבי ותורם לחברה ואין צורך בעוד הליך שיקום מיוחד.

בעניין השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם; התרשמתי, שהנאשם מעוניין לצאת לדרך חדשה בחייו ולהתחיל בלימודים אקדמיים על מנת להשתלב בהמשך בתחום הביוטכנולוגיה. הותרת ההרשעה על כנה, יכולה למנוע ממנו בעתיד השתלבות בתחום אותו הוא מבקש להתחיל ללמוד. אמנם יש ממש בדברי ב"כ המאשימה שאין המדובר בנזק קונקרטי ועכשווי, אך מקובלים עלי דבריה של ב"כ הנאשם, שמאחר ומדובר בנאשם צעיר המצוי בתחילת דרכו, קשה יותר להצביע על נזק קונקרטי וממשי בשלב זה ודי בכך שישנו חשש אמיתי שייגרם נזק שכזה בעתיד הקרוב.

לאור כל האמור ולאחר ששקלתי את כל הנתונים שהונחו בפני, באתי לכדי מסקנה כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתו של הנאשם בדין. אני סבור כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע באופן ממשי בעתידו של הנאשם בתחום התעסוקתי ובתכונותיו ללימודים אקדמיים. האינטרס הציבורי במקרה זה, יכול בהחלט לסבול את אי הרשעתו של הנאשם.

לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כדלהלן:

1. הרשעתו של הנאשם בדין, מבטלת.
2. מוטל בזאת צו של"צ בהיקף של 250 שעות, אותו יבצע הנאשם בהתאם להמלצת שירות המבחן ובפיקוחו. התכנית תוגש תוך 21 יום לבית המשפט ללא צורך בקיום דיון.
3. הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים וזאת תוך שנה מהיום.
4. ניתן צו מבחן למשך שנה אחת. הנאשם מצווה להיות בקשר עם שירות המבחן, אשר ידווח על התנהגות חריגה בתקופת המבחן.
5. אני מורה על השמדת הסם וחילוט כל המוצגים שבתיק.

העתק יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אדר תשע"ח, 07 מרץ 2018, במעמד ב"כ המא/שימה עו"ד שירלי אוחיון, הנאשם וב"כ הנאשם עו"ד רלי אבישר רוזה.